

Ændringsforslagene nr. 2-5, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 6 om indsættelse af en ny paragraf, ændringsforslag nr. 7 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den ændrede affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af ligningsloven.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 24) findes i tidenden sp. 416, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 493).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Grünbaum: Vi havde håbet på, at der ved anden behandling af dette forslag kunne have været fuldstændig enighed i udvalget om finansministerens forslag. Det er desværre gået sådan, at denne enighed ikke har kunnet opnås. Striden drejer sig om ansættelsen af lejeværdien for landbrugets stuehuse. Jeg rejste spørgsmålet ved førstebehandling.

I sin tid gik vi med til, at man fik en ny vurdering af landbrugsejendommene, sådan at landbrugets stuehuse med tilhørende grund og have blev udsondret til en selvstændig vurdering. Vi sagde allerede dengang, at vi var lidt betænkelige, hvis man ville benytte denne udsondring, denne rent vurderingsmæssige udsondring, til at indføre en parcelhusregel for landbrugets stuehuse, men vi gik i øvrigt ind for, at man foretog denne opdeling ved selve vurderingen, idet

vi gerne ville imødekomme det ønske, vi vidste der var i landbruget og måske i særdeleshed hos partiet venstre om at få en vurdering indrettet således, at man i givet fald kunne behandle det, man kaldte for produktionsjorden, som selvstændigt skatteobjekt.

Det, der lå bag ved hele denne ændring, var, at man ville have landbrugets produktionsjord, produktionskapital, udsondret til en selvstændig skattemæssig behandling i givet fald, noget, vi slet ikke har givet noget som helst løfte om at vi ville være med til, men vi ville da ikke modsætte os, at man fik en sådan ændring af vurderingen, at man kunne sige: her har vi landbrugsjorden, og her har vi huset med have.

Vi var altså noget betænkelige ved at bruge en procentregel. Vi gik med til det, idet vi dog sagde, at hvis man skulle bruge en procentregel, så kunne procenten nok ikke være den samme som for parcelhusene. Vi ville i hvert fald ikke være med til, at man ved at gøre dette i realiteten gav landmændene en nedsættelse af deres lejeværdier, fordi vi havde den opfattelse, at de i forvejen lå i underkanten. Jeg vil gerne rettes, hvis det ikke er rigtigt, men jeg tror, jeg kan sige, at det var vi egentlig enige om i hele udvalget. Vi var imødekommende over for disse ønsker, men der skulle ikke deri ligge, at landbruget skulle have en nedsættelse af deres skattemæssige lejeværdi. Vi skulle derfor af finansministeren have et materiale, så snart dette kunne foreligge efter 14. almindelige vurdering. Dette gav finansministeren tilsagn om, og vi har fået materialet. Dette materiale viser klart og utvetydigt, at den procent, der blev ansat, altså den samme som parcelhusprocenten, var ca. 1 pct. for lav. Vi har haft samråd i udvalget med embedsmænd, som har med disse ting at gøre, og her blev vi yderligere bestyrket i denne opfattelse, tallene skulle nærmest forhøjes lidt. Der er altså en væsentlig forskel imellem den lejeværdi, man finder frem til efter den nye metode, og den, der er rimelig, når man ser på de skønsmæssigt ansatte lejeværdier.

Når hele udvalgsarbejdet var baseret på de forudsætninger, som jeg har nævnt, omkring dette punkt, skulle man tro, at det var forholdsvis nemt at rette, så kunne vi bare forhøje med den ene procent. Vi var